

Pogosto postavljena vprašanja, ki se nanašajo na odredbo (EU) št. 1007/2011 o tekstilnih imenih

Vsebina

Uvod

1. Osnovne informacije
2. Področje uporabe
3. Imena tekstilnih vlaken in surovinska sestava
4. Prevodi
5. Ne-tekstilni deli živalskega izvora
6. Etikete in oznake
7. Standardi
8. Ostalo

Uvod

UREDBA (EU) št. 1007/2011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o imenih tekstilnih vlaken in s tem povezanim etiketiranjem in označevanjem surovinske sestave tekstilnih izdelkov (v nadaljevanju tekstilna uredba) določa:

- pogoje in pravila za etiketiranje in označevanje tekstilnih izdelkov
- pravila za imena tekstilnih vlaken

Tekstilna uredba :

- pokriva izdelke v vseh stopnjah dobavne verige
- zahteva, da so tekstilni izdelki, ki se prodajajo na trgu EU etiketirani in označeni z informacijo o njegovi surovinski sestavi.

Ne daje informacij o zahtevah glede:

- proizvajalca ali uvoznika
- prisotnosti snovi, ki so škodljive za zdravje ljudi
- materialov in metod vključenih v izdelek
- navodil ali opozoril za potrošnike glede uporabe tekstilnih izdelkov.

Zahteve tekstilne Uredbe se niso bistveno spremenile glede na zahteve direktive 2008/121/ES (UL EU L19, 23.1.2009). Uredba (EU) št. 1007/2011 razveljavlja Direktivo 73/44/ES, Direktivo 96/73/ES in 2008/121/ES z dne 8. maja 2013. Ostale podrobnosti glede tekstilne uredbe so dostopne na spletnem naslovu: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/single_market/reg-1007-1011/index_en.htm.

Uradni tekst v jezikih vseh držav članic EU je dosegljiv na:

<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02011R1007-20111221:EN:NOT>

Pojmi opredeljeni v uredbi o tekstilnih imenih, kot so dostopnost na trgu, dajanje na trg, uvoznik ali distributer ustrezajo definicijam v Uredbi (ES) št. 765/2008. Za

namene tega dokumenta pojem trženje pomeni dati na trg ali biti dostopen na trgu.

(Op: skladno z Uredbo (ES) št. 765/2008 velja:

„**dostopnost na trgu**“ pomeni vsako dobavo izdelka za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Skupnosti v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali neodplačno;

„**dajanje na trg**“ pomeni, da je izdelek prvič na voljo na trgu Skupnosti.)

Zavrnitev odgovornosti: Vprašanja in odgovori v tem dokumentu izražajo mnenje Evropske Komisije Generalnega direktorata za podjetništvo in industrijo in kot tak ta dokument ni pravno zavezujoč. Za izdajo pravno zavezujoče interpretacije EU zakonodaje je pristojno sodišče Evropske Unije. Evropska Komisija niti fizične osebe, ki delujejo v njenem imenu, niso odgovorni za uporabo podatkov iz te publikacije.

1. Splošno

1.1 Ali se Uredba (EU) št. 1007/2011 že uporablja?

Da, Tekstilna uredba je v uporabi od 8. maja 2012 (Člen 28).

1.2 Kako je z označevanjem, ki se je uporabljalo pred uveljavitvijo tekstilne uredbe? Ali je označitev izdelkov potrebno popraviti pred zaključkom prehodnega obdobja? Ali lahko, na primer, trgovci prosijo proizvajalce, da ponovno označijo njihove izdelke?

Tekstilni izdelki, ki so bili dani na trg in so skladni z Direktivo 2008/121/ES pred uveljavitvijo tekstilne uredbe (to je pred 8. majem 2012) lahko ostanejo na trgu do konca prehodnega obdobja (9. november 2014).

Po 9. novembru 2014, bodo na trgu lahko prisotni le še tisti izdelki, ki bodo označeni skladno s tekstilno uredbi. Vsi neskladni izdelki se bodo morali umakniti iz dobavne verige znotraj EU. Zato

trgovci, ki obnavljajo zaloge v skladiščih pogosto že zahtevajo označitev izdelkov skladno z novo Tekstilno uredbo. „dajanje na trg“ pomeni, da je izdelek prvič na voljo na trgu Skupnosti (Uredba 765/2008)

2. Področje uporabe

2.1 Kaj je predmet tekstilne uredbe?

Področje uporabe Uredbe (EU) št. 1007/2011 je zapisano v 2. členu. Podjetniki lahko iz navedenega sklepajo ali se uredba uporablja za njihove izdelke. Zahteve za etiketiranje in označevanje surovinske sestave se uporabljajo za tekstilne izdelke in komponente, ki vsebujejo vsaj 80 utežnih % tekstilnih vlaken.

2.2 Ali bi se morali modni oblikovalci in klobučarji, ki izdelajo posamezni kos za stranko in jih prodajajo preko svoje spletne strani, šteti med izjeme, ki se nanašajo na samozaposlene krojače?

Odvisno. Tekstilna uredba ne definira natančno »samozaposlene krojače«. Razmerje med tekstilnim izdelkom po meri in samozaposlenim krojačem določa ali se tekstilna uredba v tem primeru upošteva (člen 2.4 in uvodna izjava 4). Npr. določila tekstilne uredbe se uporabljajo za tekstilne izdelke, ki niso narejeni po meri, vendar jih prodajajo samozaposleni krojači. Na drugi strani, se določila tekstilne uredbe ne uporabljajo za posamezni kos označen kot »izdelan po meri«, ki ga prodaja samozaposleni krojač končnemu potrošniku, bodisi preko spletne strani ali preko druge prodajne poti.

2.3 Kaj pa tekstilni izdelki, ki niso namenjeni prodaji končnemu potrošniku, temveč so prodani podjetjem (npr. izposoja uniform ali čistilna podjetja), v katerih te izdelke nosijo zaposleni; izdelke nato zberejo, očistijo in pošljejo nazaj zaposlenim? Ali bi morali takšni izdelki imeti etikete z navedbo surovinske sestave in znakov vzdrževanja?

Da, vsak tekstilni izdelek mora biti etiketiran ali označen s surovinsko sestavo kadarkoli je dosegljiv na trgu (Člen 14.1).

„dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo izdelka za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Skupnosti v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali neodplačno; (Uredba (EU) št. 765/2008). Kakorkoli, o tem kako prati ali vzdrževati tekstilni izdelek ni harmoniziranega EU predpisa.

2.4 Priloga V tekstilne uredbe (pred tem priloga II Direktive 2008/121/ES), pravi, da ni potrebno etiketiranje in označevanje »tekstilnih delov

obutve«. Ali se to nanaša na vse tekstilne dele obutve ali samo na tople podloge? Kaj pa podloge rokavic, rokavic brez prstov in dolgih rokavic?

Odgovor je odvisen od sestave vsakega posameznega izdelka. Na podlagi 2. člena tekstilne uredbe, se izdelek šteje za tekstilni izdelek, če je izdelan iz najmanj 80% tekstilnih vlaken. Posledično se morajo podjetniki odločiti za vsak primer ločeno ali je podloga njihovih rokavic predmet nove uredbe. V primeru obutve, tudi če je podloga tekstilna, le-te ni potrebno označevati (Priloga V, 23. Člen). Vendar pa je potrebno v tem primeru upoštevati določbe direktive o obutvi (94/11/ES)*, kjer morajo biti označeni vsi glavni sestavni deli obutve.

*OP.: V Sloveniji glej [Pravilnik o označevanju materialov, ki se uporabljajo za glavne sestavne dele obutve, namenjene prodaji potrošnikom](#) (Uradni list RS, št. 26/00, 96/03, 21/04, 55/09)

2.5 Prešite odeje polnjene s perjem (op. običajno položene na ležišča) lahko vsebujejo manj kot 80 utežnih % tekstilnih vlaken. Ali to pomeni, da so izven področja uporabe te uredbe?

Da, če izdelek vsebuje manj kot 80 utežnih % tekstilnih vlaken, ne sodi v področje uporabe tekstilne uredbe. Ne glede na omenjeno, pa se tekstilne komponente posteljnih vložkov obravnavajo kot tekstilni izdelki (člen 2.2.c), zato morajo biti ustrezno označeni.

2.6 Ali morajo modna/tekstilna podjetja zagotoviti informacije o poreklu njihovih izdelkov, proizvajalcu in/ali okoliščinah (npr. pogoji dela v tovarnah) v katerih so bili ti izdelki izdelani, bodisi v EU ali v drugih predelih sveta?

Ne, tekstilna uredba nima takšnih zahtev. Ne glede na to, podjetja lahko, če želijo, navedejo na etiketi ali oznaki poreklo izdelka in informacije o socialnih in okoljskih razmerah, če niso zavajajoče za potrošnika. Če je navedeno ime proizvajalca, potem lahko oz. v nekaterih primerih mora to ime slediti takoj pred ali za opisom surovinske sestave (člen 16.2). Če tekstilni izdelek sodi v področje Direktive o osebni varovalni opremitvi³ ali Direktive o varnosti igrarč⁴, mora biti obvezno navedena informacija o proizvajalcu ali uvozniku.

³ Direktiva Sveta 89/686/EGS z dne 21. decembra 1989 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z osebno zaščitno opremo (spremenjena); op. V Sloveniji glej Pravilnik o osebni varovalni opremitvi (št.29/2005, 23/2006, 17/2011-ZTŽPUS-1, 76/2011 in Uredbo o varnosti igrarč (št. Ur.l. RS, št. 34/2011, 84/2011 popr. 102/2012)

⁴ Direktiva 2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o varnosti igrarč - OJL170, 30.6.20109

2.7 Glede na prilogo V, 17. člena, potovalni izdelki niso podvrženi obveznemu etiketiranju. To

vključuje potovalne torbe. Ali je v primeru, ko proizvajalec za izdelavo uporablja reciklirani poliester dovoljena etiketa »100% reciklirani poliester«? Ali so kakšne posebne zahteve za etiketiranje izdelkov iz recikliranih vlaken?

Etiketiranje in označevanje ni obvezno za torbe iz tekstilnih materialov (16. in 17. člen, Priloga V). Če mora imeti tekstilni izdelek etiketirano ali označeno surovinsko sestavo, se mora ta začeti z navedbo imena iz Priloge I (npr. poliester). Ni zahteve za uporabo termina »recikliran«, vendar tekstilna uredba dovoljuje proizvajalcu, da dodaja informacije za potrošnika, če tako želi, pri čemer te ne smejo biti zavajajoče za potrošnika. Če proizvajalec želi navesti te informacije, morajo biti navedene ločeno (člen 16.2).

2.8 Kateri izdelki se štejejo za stezniške izdelke/spodnje perilo? Ali morajo biti dekorativne obrobe označene? Ali so to izdelki za katere zadostuje skupna oznaka?

Tekstilna uredba ne določa definicije ali seznama izdelkov, ki bi se šteli za stezniške izdelke / spodnje perilo. 13. člen podaja pravila za etiketiranje in označevanje tekstilnih izdelkov, vključno stezniških izdelkov. Izjeme, ki zadevajo steznike in spodnje perilo so urejene v 17. členu. Priloga V vključuje tekstilne izdelke za katere etiketiranje ni obvezno, Priloga VI pa navaja izdelke za katere zadostuje skupno označevanje.

2.9 Očitno je etiketiranje za celotni izdelek s skupno navedbo surovinske sestave dovoljeno le za določene stezniške izdelke (Priloga IV), kjer je omejitev za majhne dele 10% namesto 30%. Ali morajo biti vse komponente izdelka upoštevane v celotni sestavi?

Skladno z 11. členom tekstilne uredbe, tekstilne komponente, ki imajo različno vsebnost vlaken in predstavljajo manj kot 30% skupne teže izdelka (in niso osnovna podloga) ni potrebno ločeno etiketirati ali označiti. Vendar pa morajo biti te komponente še vedno vključene v navedbi surovinske sestave izdelka. Člen 9.1 tekstilne uredbe pravi, da mora biti tekstilni izdelek etiketiran ali označen z imenom in utežnim odstotkom vseh sestavnih vlaken v zaporedju po padajočem vrstnem redu. Priloga VII našteva izdelke, ki jih ni potrebno upoštevati pri določanju surovinske sestave. Pri tem seveda obstaja možnost, da pri izpolnjevanju obveznosti glede navedbe surovinske sestave, upoštevate predvsem vidik praktičnosti. Opozoriti je še potrebno, da se pri tem lahko uporablja le izraze kot »100%«, »čisti« ali »v celoti«, npr. »100% viskoza«, če je izdelek v celotni izdelan iz ene vrste vlaken (člen 7.1), z izjemami navedenimi v členu 7.2. 13. člen določa posebne zahteve za etiketiranje in označevanje za izdelke, navedene v Prilogi IV.

2.10 Ali rokavice potrebujejo etiketo, velikostno številko, surovinsko sestavo in navodila za vzdrževanje za obe roki ali zadostuje označevanje le enega kosa od para?

Če rokavica vsebuje najmanj 80 utežnih % tekstilnih vlaken, potem sodijo v področje tekstilne uredbe. Kadar imata obe rokavici v paru enako surovinsko sestavo in se prodajata kot ena enota, je etiketiranje in označevanje ene rokavice zadostno (člen 11.3). V vsakem primeru morajo biti informacije za potrošnika jasno vidne pred nakupom rokavic.

2.11 Ali bi morale biti nakupovalne vrečke za večkratno uporabo (npr. izdelanega iz 100% še ne uporabljenega ali recikliranega polipropilena in kalcijevega karbonata) predmet Uredbe (EU) št. 1007/2011 in Uredbe REACH? Kateri predpisi veljajo za te izdelke, ki jih dobijo potrošniki brezplačno?

Tekstilna uredba zahteva, da so vsi tekstilni izdelki, ki vsebujejo najmanj 80 utežnih % tekstilnih vlaken, etiketirani ali označeni z informacijami o surovinski sestavi z imeni naštetimi v Prilogi I, npr. omenjeni »polipropilen« (37. točka tabele 2 v Prilogi I). Uporaba blagovne znamke ali drugih imen, ki niso naštet v Prilogi I, ne zadostuje zahtevam tekstilne uredbe glede navedbe vlaken. Izdelek mora biti etiketiran ali označen kadar je dostopen na trgu ne glede na to ali proti plačilu ali neodplačno. Tekstilni izdelek mora izpolnjevati tudi splošno EU zakonodajo glede omejevanja trženja in uporabe določenih nevarnih substanc in pripravkov (Priloga XVII k Uredbi REACH (EU) 1907/2006 in Priloga I Uredbe (EU) 850/2004 o obstojnih organskih onesnaževalih). Za nadaljnje podrobnejše informacije glede zahtev REACH, kontaktirajte ECHA najbližje nacionalne kontaktne točke. Podatki o nacionalnih kontaktnih točkah so dosegljivi na: http://echa.europa.eu/help_en.asp

(op. v Sloveniji je kontaktna točka [Urad Republike Slovenije za kemikalije](#))

2.12 Uredba 1007/2011 posebej ne omenja kopalna oblačila. Ali to sodi v področje uporabe te uredbe?

Če so kopalna oblačila izdelana iz najmanj iz 80utežnih % tekstilnih vlaken morajo izpolnjevati zahteve za etiketiranje in označevanje (2.člen).

2.13 Ali so torbice za tablične računalnike in ostale prenosne naprave izključene iz obveznega označevanja? Ali takšne torbice in torbice za računalnike sodijo pod točko 17 v Prilogi V? Kako naj se izmeri površina 160 cm²? Ali so večje torbe tudi vključene med izdelke v Prilogi V? Ali nahrbtniki sodijo v Prilogo V, točka 16 in 17?

Površina, ki ne presega 160 cm² in ki je omenjena v Prilogi V – pod zap. št. 30 (torbice za prenosne

telefone in medijske predvajalnike) se nanaša na eno stran torbice (dolžina x višina) in ne kot celotna površina torbice. Nahrbtniki so potovalni izdelki. Torbe za osebne računalnike ter za medijske predvajalnike in ostale prenosne naprave lahko uvrstimo pod točko 17 v Prilogi V.

3. Imena tekstilnih vlaken in surovinska sestava

- 3.1 Od različnih pasem ovac dobimo različno kakovost volne. Posledično se nekatere vrste volne imenujejo drugače kot npr. »merino«. Potrošniki kot tudi rejci in proizvajalci želijo za vpletena vlakna bolj natančen opis surovinske sestave. Bi lahko v ta namen izdelek dodatno označili? Ali se lahko oznake kot so »Merino«, »Blue faced Leicester« ali »Wensleydale« uporabljajo na volnenih izdelkih?**

Tekstilni izdelki, ki se tržijo na trgu EU morajo imeti označeno surovinsko sestavo na oznaki ali etiketi. Pri tem je dovoljena uporaba generičnih imen, navedenih v Prilogi I. V primeru volnenih izdelkov mora biti navedeno ime »volna«. Ostala imena kot so »Merino« »Blue faced Leicester« ali »Wensleydale« niso navedena v Prilogi I, zato ne morejo biti uporabljena samostojno brez generičnega imena »volna«. Vendar pa tekstilna uredba dovoljuje dodatno označevanje, zato lahko podjetja, če želijo, dodajo informacije na oznako, seveda pa te informacije ne smejo biti zavajajoče ali pomanjkljive za potrošnika.

- 3.2 Člen 20(3) Uredbe (ES) št. 1007/2011 določa, da: "je dovoljeno 3 % odstopanje med deklarirano surovinsko sestavo in z analizo ugotovljeno odstotno sestavo". Kako se interpretira navedeno odstopanje?**

Tekstilni izdelek se etiketira ali označi z imenom in masnim deležem vseh sestavnih vlaken v zaporedju po padajočem vrstnem redu (Člen 9). Dovoljeno 3 % odstopanje zaradi postopka izdelave se nanaša na razliko v deležih med dejansko maso, ki je izmerjena med nadzorom in odstotkom, navedenim na oznaki ali etiketi (člen 20.3). Za izdelek, ki ima označeno sestavo 30% X vlaken in 70% Y vlaken, je dovoljeno odstopanje 30 % ± 0.9 % za vlakno X in 70 % ± 2.1 % za vlakno Y.

- 3.3 Kakšen je postopek in kako dolgo traja postopek pri vlogi za vključitev imena novega tekstilnega vlakna?**

Pri vlogi za vključitev generična imena novega tekstilnega vlakna je postopek naslednji:

- a) Podjetje predloži pisno vlogo, ki mora vsebovati tehnično dokumentacijo, pripravljeno v skladu s Prilogo II, vendar pa

zanjo ni posebej predpisanega formata ali predloge (6.člen).

- b) Evropska komisija nato začne s tehničnim delom na predlagani identifikaciji vlakna (generično ime) in kvantitativnih metodah.
- c) Če se v tem preverjanju dosežejo zadovoljivi zaključki, EK doda novo generično ime tekstilnega vlakna v Prilogo I. Časovni razpored zavisi od vprašanj, ki se nanašajo na vlogo. Če želite podati vlogo za ime novemu vlaknu, si preberite podrobnejša navodila, ki so podana na naslednjem spletnem naslovu: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/single-market/reg-1007-1011/fibrenames/index_en.htm

- 3.4 Dva izdelka imata lahko enako surovinsko sestavo z različnimi deleži posameznih vlaken. Na primer, izdelek A je sestavljen iz 40% bombaža in 60% poliestra, medtem ko je izdelek B sestavljen iz 60% bombaža in 40% poliestra. Se lahko uporablja enaka oznaka za oba izdelka?**

Ne. Tekstilni izdelek se etiketira ali označi z imenom in masnim deležem vseh sestavnih vlaken v zaporedju po padajočem vrstnem redu (člen 9.1). Torej, ne morete uporabljati enake oznake za izdelke z različnimi deleži posameznih vlaken.

- 3.5 Ali je pri izdelkih, ki so sestavljeni iz dveh ali več tekstilnih delov, na oznaki potrebno navajati posamezne dele? Ali mora biti zapisano na kateri del se posamezna surovinska sestava nanaša? Kako pa je z označevanjem dveh ali več delov, ki imajo enako surovinsko sestavo?**

Kadar je tekstilni izdelek sestavljen iz dveh ali več tekstilnih komponent z različnimi surovinskimi sestavami, je potrebno navesti surovinsko sestavo posameznih komponent, ki predstavljajo 30% ali več skupne teže izdelka in niso glavna podloga (člen 11.1). Sami lahko izberete, kje bo oznaka ali etiketa pripeta na tekstilnem izdelku (znotraj ali zunaj izdelka), pri čemer je potrebno upoštevati, da naj bo oznaka trajna, lahko čitljiva, vidna in dostopna.

- 3.6 Kako se glede na člen 11, ki se nanaša na večkomponentne tekstilne izdelke, označujejo brezšivne spodnjice, ki so razvrščene kot spodnje perilo (in ne kot stezniki). Ali se lahko vstavek, ki znaša manj kot 30% skupne teže izdelka prezre? Ali mora biti vstavek vračunan v sestavo celotnega izdelka?**

Uredba ne predpisuje navajanje tistih komponent, ki predstavljajo manj kot 30 % celotne skupne teže izdelka in niso glavna podloga. Vse komponente pa se morajo upoštevati pri izračunu surovinske sestave izdelka. V primeru izdelkov, ki so navedeni v Prilogi IV (npr. nedrčki, stezniki in ostali stezniški izdelki) veljajo za etiketiranje in označevanje

pravila, ki se nanašajo na specifično skupino navedenih izdelkov.

- 3.7 Ali je pri določanju surovinske sestave nogavic potrebno petne in prstne dele izločiti tako, da se označevanje nanaša le na srednji temeljni del nogavice? Ali naj se pri označevanju ne upošteva le tiste preje/materiale (op. vlakna), ki so dodani v petni ali prstni del zaradi ojačitve?**

Priloga VII e) navaja komponente nogavic, ki jih ni potrebno upoštevati v surovinski sestavi. Te komponente so: dodatna elastična preja, ki se uporablja v robu ter utrditvene in ojačitvene preje na prstnih in petnih predelih nogavic. Za označevanje izdelkov, omenjenih predhodno, se upoštevajo določbe 11. člena v kombinaciji z 9. členom.

- 3.8 Za označevanje in etiketiranje katerih tekstilnih izdelkov se lahko uporabljata izraza »mešana vlakna« ali »nedoločena tekstilna surovinska sestava«. Ali je dovoljena npr. navedba surovinske sestave kot sledi: 30 % vlakna X, 20 % vlakno Y in 50 % mešana vlakna? Ali se lahko uporabi izraz »mešana vlakna« v primeru znanih recikliranih vlaken katerih delež močno variira od ene serije do druge (več kot je dovoljeno odstopanje tj. 3 %)?**

Kot je zapisano v členu 9.4, se izraz »mešana vlakna« uporablja v primeru, ko je za izdelek težko določiti ustrezno sestavo v času njegove izdelave. To se dejansko lahko nanaša na vse vrste tekstilnih izdelkov, narejenih iz več vrst vlaken. Mejne vrednosti niso določene; le-te se določajo glede na posamezne primere. Vendar pa je seveda razumljivo, da se delež teh »mešanih vlaken« v izdelku narejenem iz več vrst vlaken lahko omeji glede na možnosti ter zlasti ob upoštevanju, da mora biti potrošniku posredovana ustrezna in ne zavajajoča informacija npr. 40 % vlakno X (recikliran), 30 % vlakno Y, 20 % vlakno Z (z navedbo da je njegova prva uporaba / ne recikliran) in 10 % mešanih vlaken.

- 3.9 Opis vlakna pod točko 48 (Priloga I) »Vlakna, pridobljena iz različnih ali novih materialov, ki zgoraj niso navedeni.« je dvoumen. Kako naj se označi metaliziran poliester ali poliamid? Oznaka »metaliziran« se pogosto pojavi v praksi.**

Oznaka »metaliziran« se pogosto uporablja za vlakna/preje, ki so A) izdelana iz kovine, B) iz tekstilnih vlaken oplaščenih s kovino, C) iz kovine oplaščene s tekstilnimi vlakni ali D) iz tekstilnih vlaken, ki so v celoti prekrita s kovino (aluminijem, bakrom, železom, srebrom itd.). Glede na to, kako so ta vlakna izdelana se označi tudi njihova surovinska sestava:

Primer A: X % bombaž, Y % poliester, Z % metalizirana vlakna

Primer B: X % bombaž, Y % poliester, Z % poliester (metaliziran (ali Z % poliester oplaščen s kovino)

Primer C: X % bombaž, Y % poliester, Z % kovinska vlakna prekrita s poliestrom

4. Jeziki

- 4.1 Ali mora biti navedba surovinske sestave izpisana v nacionalnem jeziku ali jezikih tiste države članice EU, v kateri je izdelek ponujen v prodajo? Ali je oznaka v samo enem jeziku od uradno priznanih jezikov EU sprejemljiva?**

Etiketiranje ali označevanje surovinske sestave se zagotovi v uradnem jeziku ali jezikih države članice na ozemlju, kjer so tekstilni izdelki dostopni potrošniku, razen če zadevna država članica ne določi drugače (člen 16.3).

Kontaktirajte ustrezno institucijo v državi, v kateri nameravate tržiti svoje izdelke in se pozanimajte, ali so dovoljene oznake, ki so izpisane v uradnem jeziku (uradnih jezikih) druge države članice.

- 4.2 Ali se lahko izdela ena oznaka, na kateri je surovinska sestava izpisana v več uradnih jezikih EU. Ali je na voljo kakšen primer take oznake?**

Seveda, večjezične oznake so dovoljene. Oblika oz vzorec izpisa ni predpisana.

- 4.3 Glede na člen 16.3 se lahko »navitki, vretenca za sukanec, predena, klobčiči ali druge male količine sukanca za šivanje in krpanje ter preje za vezenje etiketira skupno. Kadar se takšni izdelki končnemu uporabniku prodajo posamično, se lahko etiketirajo ali označijo v katerem koli uradnem jeziku institucij Unije, pod pogojem, da so skupno etiketirani. Ali je dovolj, da se takšno skupno označevanje ponudi potrošnikom pri oglaševanju (npr. internet, katalogi itd.)?**

NE. Informacije v zahtevanem uradnem jeziku morajo biti pritrjene na celotno pakiranje ali navitek.

5. Netekstilni deli živalskega izvora

- 5.1 Določbe 12. člena od proizvajalcev zahtevajo, da se definira prisotnost netekstilnih delov živalskega izvora v tekstilnih izdelkih. Ali velja ta določba tudi za zgornje dele obutve, ali so le-ti izvzeti glede na Prilogo V, točka 23?**

Glede na Prilogo V, 23. točko proizvajalci niso dolžni označevati ali etiketirati tekstilnih delov obutve, vendar pa lahko, če želijo – seveda pa morajo pri tem zagotoviti, da informacije za potrošnika niso zavajajoče. Pri tem je potrebno dodati, da se materiali, iz katerih je obutev narejena, označuje skladno z direktivo (94/11/EC)*

s piktogrami ali pisno navedbo ter da se to označevanje materialov nanaša na tri glavne sestavne dele obutve (zgornji del, podloga in vložek in podplat).

*OP.: V Sloveniji glej [Pravilnik o označevanju materialov, ki se uporabljajo za glavne sestavne dele obutve, namenjene prodaji potrošnikom](#) (Uradni list RS, št. 26/00, 96/03, 21/04, 55/09)

5.2 Nekateri izdelki kot so npr. vrhnja oblačila, jakne, palčniki pogosto vsebujejo perje ali puh. Ali sta perje in puh »netekstilna dela živalskega izvora«? Če sta, ali je potem izdelke, ki vključujejo puh in perje potrebno označiti z besedno zvezo »vsebuje netekstilne dele živalskega izvora« (člen 12)? Ali obstaja kakšna izjema v primeru tistih izdelkov, ki vsebujejo le manjši delež delov živalskega izvora?
»Netekstilni del živalskega izvora« pomeni katerikoli del, ki je izdelan iz npr. puha, perja, kosti, usnja, biserov ali rogov. Tekstilni izdelki, ki vsebujejo te materiale (op. vključno s krznom, ki je poleg puha največkrat del tekstilnih izdelkov) – pa četudi v manjših količinah, morajo biti označeni z besedno zvezo »vsebuje netekstilne dele živalskega izvora« (12. člen), kadar koli je izdelek ponujen na trgu.

5.3 Člen 12 govori o prisotnosti netekstilnih delov živalskega izvora v tekstilnih izdelkih (op. ... tekstilni izdelki, ki vsebujejo ...). Ali se torej ta določba nanaša le na tiste netekstilne dele živalskega izvora, ki so dobresedno v tekstilnem izdelku, na primer pritrjen s šivom (kot je npr. krzno prišito na tekstilne dele)?
V členu 12 ima besedna zveza »ki vsebujejo« širši pomen. Vse, kar je del tekstilnega izdelka, ne glede na to, kako je pritrjeno, spada v 12. člen.

5.4 Na katere izdelke in materiale se nanaša člen 12?
12. člen se nanaša na izdelke, ki spadajo v področje 2. člena, to so izdelki, ki so sestavljeni iz vsaj 80 utežnih % tekstilnih vlaken. V tem primeru so zahteve označevanja tekstilnih izdelkov, ki vsebujejo »netekstilne dele živalskega izvora« obvezujoče in pokrivajo vse vrste materialov, ki ustrezajo pogoju netekstilnih delov živalskega izvora (npr. usnje in krzno).

6. Označevanje in etiketiranje

6.1 Če dobavitelj izda dokumentacijo, s katero opremi tekstilne izdelke, ali morajo biti ti izdelki še vedno etiketirani ali označeni?

Odgovor je običajno »DA«. Trgovska dokumentacija lahko zamenja ali dopolnjuje etiketiranje in označevanje samo tedaj, ko se izdelki dobavijo podjetjem znotraj dobavne verige

ali pa se dostavijo v okviru postopka oddaje javnega naročila (člen 14.2).

6.2 Ali mora biti oznaka neposredno pritrjena (npr. zašita) na izdelek? Ali lahko oznako zamenja informacija na papirju? Ali je sprejemljivo, če s pomočjo pritrjevalne naprave in/ali poliamidne nitke pritrdimo oznake, ki so narejene npr. iz kartona ali plastike?

Vse etikete morajo biti trdno pritrjene (člen 14.1). Informacije na papirju (na spremnih trgovskih dokumentih) lahko nadomesti ali zamenja oznako ali etiketo samo v primeru, kadar se izdelki dobavijo podjetju znotraj dobavne verige ali kadar se naročijo za pogodbene dobave skladno z direktivo 2004/18/EC. Etiketiranje ali označevanje tekstilnih izdelkov mora biti trajno, lahko čitljivo, vidno in dostopno.

6.3 Glede na določbe člena 14.1 mora biti označevanje in etiketiranje enostavno čitljivo, vidno. Ali obstaja določba glede minimalne velikosti črk?

Ne. Informacije morajo biti pred nakupom potrošniku dobro vidne. Ker na tem področju ne obstajajo harmonizirani standardi, se lahko podjetja sama odločijo o velikosti, načinu in vrsti pisave.

6.4 Ali je lahko oznaka ležišča znotraj pakiranja ali mora biti prišita na ležišče? Ali je določeno, na katerem delu ležišča mora biti oznaka dodana ali prišita? Ali je potrebno označiti ležišče kot takoali prevleko za ležišče?

Tekstilne komponente snemljivih prevlek za ležišča, ki so narejene iz vsaj 80% tekstilnih vlaken se obravnava kot tekstilni izdelek (člen 2.2(c)(ii)). Podjetja lahko sama odločijo o tem, na kateri del prevleke za ležišče bo pritrjeno oznako. Pri tem ne smemo pozabiti, da mora biti etiketiranje ali označevanje tekstilnih izdelkov trajno, lahko čitljivo, vidno in dostopno, etikete pa morajo biti varno pritrjene (člen 14).

6.5 Člen 14.2 določa, da se etikete ali oznake lahko nadomestijo ali dopolnijo s spremnimi trgovskimi dokumenti, kadar se izdelki dobavljajo gospodarskim subjektom znotraj dobavne verige. Ali to pomeni, da lahko oznake in etikete v primeru B2B, zamenjajo spremni trgovski dokumenti?

Da, B2B transakcije so določene s členom 14.2.

6.6 Kaj je razlika med oznako in etiketo? Kaj pomeni naslednja besedna zveza: »... navajanje zahtevanih informacij neposredno na tekstilnem izdelku ...«. Če je npr. oznaka vezena na izdelek, se le ta smatra kot oznaka ali etiketa?

Definiciji za »označevanje« in »etiketiranje« sta podani v 3. členu. »Etiketiranje« pomeni pritrjevanje etiket z zahtevanimi informacijami na tekstilni izdelek. »Označevanje« pomeni navajanje zahtevanih informacij neposredno na tekstilnem izdelku s šivanjem, vezenjem, tiskanjem, reliefnim tiskanjem ali kakršno koli drugo tehnologijo. Izbira se lahko med oznako in etiketo, v obeh primerih pa morata biti na izdelek varno pritrjeni, biti morata trajni, lahko čitljivi, vidni in dostopni (člen 14.1). Kos tekstila ali drugega materiala, ki je pritrjen na izdelek in na katerem je izpisana surovinska sestava, lahko smatramo kot etiketa.

6.7 Če je izdelek dostavljen potrošniku v zaprti plastični vrečki z nalepko, na kateri je navedba velikosti, surovinske sestave in navodil za vzdrževanje, je še vedno potrebno na izdelek pritrditi oznako z navedbo surovinske sestave?

Da, še vedno se zahteva informacija o surovinski sestavi, razen v primeru, če je izdelek naveden v seznamu priloge V. Kakorkoli, za tekstilne izdelke za katere zadošča skupna oznaka in tiste izdelke, ki se prodajajo na meter ali se razrežejo na kose, zadostuje ena oznaka na celotnem pakiranju ali navitku. Zahtevi za navodila o negi tekstilij in velikosti nista pokriti v tekstilni uredbi. V nekaterih državah članicah je označevanje nege in velikostnih števil obvezno, pri čemer se upošteva načelo prostega pretoka blaga.

6.8 Proizvajalci strojev za čiščenje (npr. čiščenje tal) uporabljajo na primer blazinice ali ščetke iz tekstila, ki so del strojev in so nujno potrebni za pravilno delovanje stroja. Ali so ti »rezervni deli« prav tako podvrženi uredbi o tekstilnih imenih?

Ne. Za izdelke, ki so navedeni pod točko 37 v prilogi V, označevanje ni obvezno. To velja tudi za blazinice in krtače, ki so izdelane iz tekstila in ki se uporabljajo kot vgradni deli v strojih, aparatih, napravah itd. Za te tekstilne izdelke se lahko navede surovinska sestava, seveda pod pogojem, da informacija ni zavajajoča za potrošnika.

6.9 Ali je v tiskanih ali elektronskih reklamnih oglasih npr. katalogih ali zgibankah, televizijskih reklamnih oglasih ali letakih potrebno označiti surovinsko sestavo izdelkov?

Informacija o surovinski sestavi mora biti potrošniku jasno vidna pred nakupom, vključno v primeru nakupov prek elektronskih medijev (člen 16.1). Surovinska sestava mora biti navedena skupaj z ostalimi informacijami, ki se nanašajo na izdelek, predvsem ceno, kadarkoli te informacije omogočajo izvedbo prodajne transakcije, vključno s spletnimi nakupi. To pa ni nujno v primeru npr. TV reklame ali oglaševalskih kampanj).

7. Standardi

7.1 Ali obstaja standard za določanje trdnosti (vzdržljivosti) otroških oblačil?

Ne. Standarda za določanje trdnosti otroških oblačil ni. Za najnovejše informacije o standardih kontaktirajte Evropski odbor za standardizacijo (CEN):

<http://www.cen.eu/cen/Pages/contactus.aspx>

CEN/TC 248 — Tekstil in tekstilni izdelki. CEN/TC 248 je odbor za tekstil. Nadaljnje informacije o evropskih standardih, CEN ali njihovih članih so na voljo na naslednjem spletnem naslovu: <http://esearch.cen.eu/esearch/> ali na <http://www.cen.eu/cen/Sectors/TechnicalCommitteesWorkshops/CENTechnicalCommittees/Pages/default.aspx>

(Op.: Za informacije o standardih v Sloveniji kontaktirajte [Slovenski inštitut za standardizacijo – SIST](#))

7.2 Kje lahko kupim kopijo standarda ženskih standardiziranih telesnih mer?

<http://www.cen.eu/cen/Members/Pages/default.aspx>

(Op.: Za informacije o standardih v Sloveniji kontaktirajte [Slovenski inštitut za standardizacijo – SIST](#))

7.3 Ali obstajajo standardne metode za določanje pH vrednosti na tekstilnih in usnjenih izdelkih v EU? Ali sta standarda EN ISO 3071 (tekstil) in EN ISO 4045 (usnje) ustrezna?

Vzorec je potrebno namočiti v vodni medij in nato izmeriti pH vodnega medija. Standarda SIST EN ISO 3071:2006 Tekstilije – Ugotavljanje pH vodnega ekstrakta in SIST EN ISO 4045:2008 Usnje - Kemijsko preskušanje - Določevanje pH, se uporabljata za določanje pH vodnega ekstrakta tako tekstila kot tudi usnja.

8. Ostalo

8.1 Ali obstaja EU zakonodaja s področja označevanja usnjenih oblačil in dodatkov kot npr. usnjene jakne, usnjene torbe, usnjeni pasovi itd. ki so ponujeni v prodajo na evropskem trgu?

Ne. Razen uredbe o tekstilnih imenih in direktive za obutev (94/11/ES), v EU ni posebne zakonodaje o označevanju usnjenih izdelkov. Tekstilna uredba se nanaša na izdelke, ki vključujejo usnje samo v primeru, če so izdelki narejeni iz vsaj 80 % tekstilnih vlaken (člen 2). Če tekstilni izdelki vsebujejo netekstilne dele živalskega izvora kot je npr. usnje, je na izdelek potrebno dodati besedno zvezo »vsebuje netekstilne dele živalskega izvora«, kadarkoli je ta izdelek dostopen na trgu.

8.2 Glede na Prilogo V, so igrače izvzete iz obveznega označevanja. Ali to pomeni, da se izraz »igrača« nanaša tako na igrače za živali kot tudi ljudi?

Ne. Izraz »igrača« je definirana v Direktivi o varnosti igrač (2009/48/EC) kot »izdelki oblikovani in namenjeni, izključno ali ne, za uporabo pri igri otrok, mlajših od 14 let.« Navodila o tem, kako se uporablja ta definicija so na voljo na naslednjih spletnih straneh: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/toys/documents/guidance/index_en.htm

8.3 Ali mora biti trak za kamero označen s surovinsko sestavo?

Da. tekstilni trakovi za kamere, ki so izdelani iz vsaj 80 % tekstilnih vlaken na težo izdelka, se obravnavajo enako kot ostali tekstilni izdelki (člen 2.2(a)) in morajo biti zato označeni skladno s tekstilno uredbo.

8.4 Ali so informacije o raziskavah, ki jih je komisija izpeljala na temo države porekla, okoljskega in socialnega označevanja dostopne?

Da. Komisija je izvedla vzporedni študiji o označevanju tekstilnih in usnjenih izdelkov. Poročila so na voljo na naslednjih spletnih naslovih: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/leather/documents/index_en.htm (usnjeni izdelki) in http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/documents/index_en.htm (tekstilni izdelki).

8.5 Ali obstajajo zahteve glede vnetljivosti oblačil, ki se prodajajo na trgu EU in ali obstajajo zahteve glede označevanja vnetljivosti?

Posebne zakonodaje s področja vnetljivost oblačil v EU ni. Vendar pa imajo nekatere države kot npr. VB in Irska svoje nacionalne zahteve. Predlagamo, da se obrnete na institucijo, ki je v ustrezni državi članici pristojna za zakonodajo s področja ognjevarnosti tekstilnih izdelkov. Direktiva o splošni varnosti proizvodov določa splošne varnostne zahteve ki se nanašajo na potrošniške izdelek, ki so dani na trg EU. Obstaja tudi evropski standard (EN 14878:2007), ki govori o gorljivosti otroških nočnih oblačil.

(Op. Za Slovenijo glej Zakon o splošni varnosti proizvodov, Ur.l. RS, št. 101/2003)

8.6 Ali direktiva 94/62/ES pokriva embalažne materiale narejene iz 100% poliestra? Če jih pokriva, kolikšen delež teh materialov mora biti recikliran?

Da, Direktiva o embalaži in odpadni embalaži 94/62/ES* pokriva embalažo izdelano iz poliestra ali drugih materialov. Embalažni izdelki, ki so dani na trg EU morajo zadostiti osnovnim pogojem (člen 9 in Priloga II direktive) glede sestave, ponovne uporabe in predelave (vključno z recikliranjem).

Morate biti sposobni pokazati, da vaša embalaža izpolnjuje bistvene zahteve. Ena izmed možnosti za to je uporaba harmoniziranega standarda, ki avtomatično daje domnevo o skladnosti.

Poliester je predmet reciklaže ali pa je material, pri katerem je potrebno zagotoviti najmanj 22,5 % delež recikliranja. Za več informacij kontaktirajte ustrezen nacionalni organ, saj ima vsaka država članica lastna sredstva in strategijo za doseg ciljev zapisanih v uredbi.

* Op: Za Slovenijo glej: Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Ur.l. RS, št.84/2006, 106/2006, 110/2007, 67/2011 (68/2011 popr.))

8.7 Izvozniki oblačil za dojenčke morajo upoštevati zahteve uredbe REACH znotraj EU. Ali se lahko krom uporablja za fiksiranje barve na prejah? Če se lahko uporablja, kakšen delež kroma je dovoljen?

V REACH-u je glede na proces barvanja navedenih 11 kromovih spojin v snovi, ki vzbujajo zelo veliko zaskrbljenost. Med temi je sedem kromovih snovi, ki so predmet avtorizacije (Priloga XIV). Več informacij lahko najdete preko Evropske agencije za kemikalije (ECHA) ali preko najbližje nacionalne informacijske točke http://echa.europa.eu/reach/helpdesk/nationalhelp_contact_en.asp

(Op. za Slovenijo glej Ministrstvo za zdravje, Urad RS za kemikalije)

8.8 Kakšno je trenutno stanje glede sredstev za adsorpcijo vlage (sušilna sredstva), ki se dodajajo tekstilnim vlaknom? Ali je uporaba silikagelnih vrečk regulirana in če je, katera so pravila? Če se uporabljajo silikagelne vrečke, katere so zahteve za označevanje? Ali mora biti obvestilo »ne pogoltni« izpisano v več jezikih ali je dovoljen piktogram? Ali mora biti izpisano obvestilo o vsebnosti vrečke in čistosti?

Silikagel ali silikon dioksid je bil registriran v REACHu. Glede njegove klasifikacije in označevanja se uporablja Uredbo (ES) št. 1272/2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (CLP). Ker za silikagel ali silikon dioksid ni harmonizirane razvrstitve z specifičnimi tveganji, ju morate sami uvrstiti v neharmonizirane nevarne razrede. Za več informacij kontaktirajte ENTR-CHEMICALS-INDUSTRY@ec.europa.eu.

8.9 Potrošniki lahko kupijo izdelek brez označene surovinske sestave, saj je bila le-ta podana na pakiranju. Ko odvržejo pakiranje, se informacija o surovinski sestavi izgubi. Ali je to sprejemljivo glede na zahteve uredbe?

Načeloma ne, vendar pa se lahko dovoli v nekaterih primerih, kot dovoljuje člen 17, ki podaja odstopanja od obveznega označevanja in

etiketiranja tekstilnih izdelkov zapisanega v členih 11, 14, 15 in 16. Na primer, čistilne krpe se lahko ponudi v prodajo v paketu pod skupno oznako, seveda v primeru, ko imajo enako surovinsko sestavo (glej prilogo VI, točka 2).

8.10 Ali morajo biti tekstilni izdelki označeni s CE oznako?

Ne, pod pogojem, da niso podvržene v zakonodaji, ki zahteva CE oznako, kot sta Direktiva o osebni varovalni opremi in Direktiva o varnosti igrar. Za te kategorije morajo biti označene z oznako CE skladno z zahtevami direktiv.

Op: V Sloveniji glej Pravilnik o osebni varovalni opremi (št.29/2005, [23/2006](#), [17/2011](#)-ZTZPUS-1, [76/2011](#) in Uredbo o varnosti igrar (št.Ur.l. RS, št. [34/2011](#), [84/2011](#) popr. [102/2012](#))

8.11 Ali morajo imeti v EU uvožene brisače in posteljnina iz ne-EU na oznaki naveden naslov, postopek nege in surovinsko sestavo? Če ja, ali mora biti ime proizvajalca izven EU ali je lahko ime uvoznika?

Uredba ne zahteva obvezno navajanje informacij o proizvajalcu ali uvozniku. Če pa je ime navedeno,

potem naj bo izpisano takoj pred ali za opisom surovinske sestave (člen 16.2).

8.12 Ali bo poročilo, objavljeno 30. septembra 2013 vključevalo pregled nad označevanjem v posameznih državah članicah EU? In če ne bo, kako lahko ugotovimo, da države članice uporabljajo določbe te tekstilne uredbe glede označevanje in etiketiranja?

Komisija mora skladno s tekstilno uredbo do 30. septembra 2013 Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o morebitnih novih zahtevah o označevanju, ki bodo uvedene na ravni Unije, da se potrošnikom zagotovijo točne, ustrezne, razumljive in primerljive informacije o lastnostih tekstilnih izdelkov. Komisija je tako že izdala poročilo o morebitnih novih zahtevah o označevanju tekstilnih in oblačilnih izdelkov. Ugotovitve so podane na http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/files/studies/study-report-labellingtextile_en.pdf.

Glede zahtev označevanja v posameznih državah članicah EU pa predlagamo, da kontaktirate ustrezen nacionalni organ države članice, v kateri želite tržiti izdelke.

Seznam členov vs. vprašanja in odgovori	
Številka člena	Številka vprašanja in odgovora
Člen 2	2.1; 2.2; 2.4; 2.5; 2.12; 5.4; 6.4; 8.1; 8.3
Člen 3	6.6
Člen 6	3.3
Člen 7	2.9
Člen 9	2.9; 3.2; 3.4; 3.8; 8.6
Člen 11	2.9; 2.10; 3.5; 3.6; 3.7; 8.9
Člen 12	5.1; 5.2; 5.3; 5.4
Člen 13	2.8; 2.9
Člen 14	2.3; 6.1; 6.2; 6.3; 6.4; 6.5; 6.6; 8.9
Člen 15	8.9
Člen 16	2.6; 2.7; 3.1; 4.1; 4.3; 6.3; 6.7; 6.9; 8.9
Člen 17	2.8; 8.9
Člen 20	3.2
Člen 28	1.1
Priloga I	2.7; 2.11; 3.1; 3.3; 3.9
Priloga II	3.3; 8.6
Priloga IV	2.9; 3.6
Priloga V	2.4; 2.7; 2.8; 2.13; 5.1; 6.7; 6.8; 8.2
Priloga VI	2.8; 8.9
Priloga VII	2.9; 3.7

Seznam ključnih besed	
Ključna beseda	Št. vprašanja in odgovora
Pritrjen (varno)	6.3
Navodila za nego	2.3; 2.10; 6.7
CE označevanje	8.10
Torbice za računalnike	2.13
Stezniki	2.8; 2.9; 3.6
Dežela porekla	2.6; 8.4
Torbice (za npr. tablični rač.)	2.13; 5.4; 6.4
Oblikovalci	2.2

Surovinska sestava	2.1; 2.3; 2.6; 2.7; 2.9; 2.10; 2.11; 3.1; 3.2; 3.4; 3.5; 3.6; 3.7; 6.3; 6.6; 6.7; 6.8; 6.9; 8.3; 8.9
Oblačila	3.5; 5.2; 8.1; 8.7
Rokavice	2.4; 2.10; 3.5
Vložek (v nedrčkah)	3.6
Skupno označevanje	2.8; 4.3; 6.7
Jeziki	4.1; 4.2; 4.3; 8.8
Usnje	5.1; 5.2; 5.4; 7.3; 8.1; 8.4
Podloga	2.4; 2.9; 3.6
Metaliziran (preja/vlakna)	3.9
Klobučar	2.2
Rokavice brez prstov	2.4; 5.2
Mešana vlakna	3.8
Ne-tekstilni deli žival. izvora	5.1; 5.2; 5.3; 5.4; 8.1
Pakiranje	6.4; 6.7; 8.6; 8.8; 8.9
Poliester	2.7; 3.4; 8.6
Oglaševanje	6.9
REACH	2.11; 8.7; 8.8
Recikliran	2.7; 2.11
Nahrbtniki	2.13
Varnostne zahteve	8.5
Velikost	2.10; 6.3; 6.7
Nogavice	3.7
Standardi	6.3; 7.1; 7.2; 7.3; 8.6
Trakovi	8.3
Kopalke	2.12
Tekstilni deli	2.4; 3.5; 5.1; 5.2; 5.3; 5.4; 6.8; 8.1
Odstopanje (zaradi postopka izdelave)	3.2
Igrače	2.6; 8.2
Prehodno obdobje	1.2
Potovalne torbe	2.7
Spodnje perilo	2.8
Volna	3.1